

A hálaadás kölcsönös

„Szüntelen hálával tartozunk Istennek értetek, testvéreim...” (2 Thessz 1:3)

Születésemtől részese vagyok annak a szeretetközösségnek, amelyet Jézus Krisztus emberekből teremt a gyülekezetben. Minden erőtlenségével együtt felbecsülhetetlen értéket adott nekem ez a közösség. Helyet és szolgálatot találtam benne, ami örömet jelent és értelmet ad az életnek, testvért, szülőt és gyermeket kaptam minden idetartozóban. Láthatom Isten újjáteremtő munkáját az emberi sorsokban. Itt ismerhettem meg és fogadhattam be Jézus Krisztust, mint személyes Megváltómat. Itt nyertem társat, itt élhetek, nevelhetjük gyermekeinket, és itt látom jövőmet is. Különös kegyelem számomra, hogy pásztori szolgálatra méltatott Isten, és létezésem egygé válhatott az Ő szolgálatával. Ezért hálás vagyok Neki és minden eddigi gyülekezetnek, ahol éltem, szolgáltam, egész közösségünknek, ahol annyi nagyszerű emberi példát kaptam az Ige mellé. S most hálás vagyok, amikor új sorba állít szőlőjében a nagy gazda, közétek a József utcai Baptista Gyülekezetbe.

Kedves József utcai Gyülekezet, testvéreim, barátaim! Mélyen megérint az a szeretet, amivel vártok engem és családomat, s ez hálára indít Isten iránt. Vezesse Ő közös utunk, hogy az egymásért való hálaadás egyikünkben se fogyjon el, hanem inkább növekedjék.

Pünkösöd Krisztusért egységre gyűjtő, testvéri szeretetre, lélekmentésre bátorító Lelke vezessen bennünket az előttünk álló úton. Várnak kihívások, győzelmek és nehéz küzdelmek olykor, amit csak elhívó Urunk tud előre, de együtt, Vele győzni fogunk!

Testvéretek, pásztorotok a Krisztusban:

ÚJVÁRI FERENC, FELESÉGE ANIKÓ, ÉS CSALÁDJA

Jó illat

– alapige: Jn 12:1-11 –

Jézus földi élete utolsó hetének nyitánya a leírt esemény. Már útban volt Jeruzsálem felé, hogy feláldozza magát a világért. Nem olyan régen támasztotta fel Lázárt, aminek híre messze földön elterjedt. A főpapok és farizeusok tehetetlen irigységgel nézték, amint egyre többen hittek benne. S ekkor eldöntötték, hogy megölik Jézust. Kajafás önigazoló ideológiát is kreált az egyébként isteni kinyilatkoztatásból: „*jobb nektek, hogy egyetlen ember haljon meg a népért, semhogy az egész nép elveszen*”. A döntést elfogató parancs követte. Jézus viszont ezután már került a nyilvánosságot mindaddig, amíg aztán el nem érkezett az Ő ideje.

Ez a történet tulajdonképpen Jézusnak az utolsó feltöltekezése a passió hete előtt azok között, akik szerették. Márta most is az a szorgalmas, házias felszolgáló, akinek megismerhettük a korábbi leírásokból. A vacsora alatt Mária egyszer csak szó nélkül elővet egy fontnyi (= 327 g) nárdusolajat (értéke: 300 dénár kb. 1 évi napszám), és Jézusra öntötte, majd hajával törölgette lábát.

Az asztalvendég olajjal való megkenése nem volt idegen a zsidó szokások között. Dávid az Istennel való közösségét ekképpen írja le: „*Asztalt terítesz nekem ellenségeim szemeláttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.*” (Zsolt 23) Ebben a képben benne lehet a királlyá kenésre utalás is, hi-

szen az ószövetségi szimbólumrendszer szerint két méltóság: a király és a főpap felkenésére használták az olajat. Jézusnak mindkettő kijárt volna. Nem tudjuk, Mária szívében volt-e valamilyen szimbolikus háttere ennek a tettnek, de mindenképpen túlsorduló szeretetről árulkodik.

Júdás megjegyzésének hátterét nem Jézustól tudjuk meg, hanem Jánostól, aki Júdás tolvaj jellemével hárítja annak kifogását. Jézus szavaiban nincs semmi szemrehányás. Szelíden egészen más dologra világít rá: *„Hagyd, hiszen temetésem napjára szánta; mert a szegények mindig veletek lesznek, de én nem leszek mindig veletek.”*

Ahhoz, hogy kicsit mélyebben mögé lássunk ennek a mondatnak, segíthet néhány további összefüggés: A késői zsidóság a Tóra által parancsolt kötelező tettek mellett számon tartotta még az alamizsnát és a szeretet tetteit. Az alamizsnát három jellemző vonás különböztette meg a szeretet tetteitől: Szegények kapták, csak élőknek szólt, kizárólag pénzadomány volt. A szeretet tettei nem voltak beszorítva e korlátok közzé: Gazdaggal és halottal is lehetett gyakorolni, és a pénzadományon túl személyes szolgálatokat is magába foglalt. Ezért a szeretet tettei értékesebbnek számítottak, mint az alamizsnálkodás. Később ezekhez még más tetteket is csatoltak, többek között a temetés szertartását, benne a halott megkenését, bebalzsamozását. Talán ez is benne van abban, hogy Jézus miért értékelhette Mária tettét úgy, mint ami akkor fontosabb volt az alamizsnaosztásnál.

Jézus Mária tettének ilyen értelmezésével közvetetten elutasítja azok hamis elgondolását is, akik földi királlyá szerették volna kenni Őt. Ugyanakkor arra irányítja a figyelmet, amit ennek a fejezetnek az utolsó szakaszában így fogalmaz meg: *„ha a búzaszem nem esik a földbe, és nem hal meg, egymaga marad; de ha meghal, sokszoros termést hoz.”* (Jn 12:24) – Isten országa az Ő halálával teljesedik ki, nem pedig valamiféle politikai hatalomátvétellel. S ha tetszik ez nekünk, ha nem: Isten Országa ma is csak a saját életüket odaszánók által teljesedhet ki. Nem elsősorban határozott vezetőkre, vagy az igazságot oda-vissza ismerő hívőkre, nem is egy jól szervezett közösségre van szükség, hanem

odaszánásra. Aztán emellett persze hasznos a többi dolog is, de az odaszánás, az önmagunkról való lemondás, az elhalás megkerülhetetlen.

A királlyá kenés közvetett elutasításánál viszont lényegesen egyértelműbb Mária tétének elfogadása és felmagasztalása. Ez a tett felér a halottnak szánt kegyelet és szeretet előrehozott kinyilvánításával. Gyanítom, hogy Mária nem gondolt erre, egyszerűen kiöntötte szíve őszinte megbecsülését, amit Jézus a legkisebb tiltakozás nélkül elfogadott, hagyott.

Jézus, bár Isten volt, de egy időre ember lévén mégiscsak küldetését teljesítő szolgálattevőnek is tekinthető, s ebben a minőségében rászorult mind Isten, mind környezete bátorítására és erősítésére. Mi gyakran megfélemlünk erről. A vezetőket gyakran olyan magasságokba toljuk gondolkodásunkban, mint akiknek nem is lehet szükségük támogatásunkra, szeretetünk és megbecsülésünk kifejezésére. Azt természetesnek vesszük, hogy ők figyelnek ránk, hogy törődnek velünk, de az ritkán jut eszünkbe, hogy ők is törekeny emberek, akik időnként megfáradhatnak, ha soha nem kapnak egy kis felüdülést, egy kis megbecsülést, egy kis szeretetet. – Mária lelke érzékeny volt erre, s amit tett, a legjobbkor tette, hiszen Jézus földi életének legnehezebb szakasza következett. Nagyon időszerű volt ez a lelki támogatás.

Aztán az is eszünkbe juthat, hogy milyen sokan elkésnek a tisztelet és a megbecsülés kinyilvánításával, akiktől már csak a koporsóra érkezik meg a virág. Mária még idejében tette, amit tett, s teljes mértékig az önzetlen szeretet irányította. Ő volt talán a leginkább meglepve attól, amit Jézus mondott: *„Bizony mondom néktek, hogy bárhol hirdetik majd az evangéliumot az egész világon, amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.”*

Jézus válaszában fontossági sorrendet is felállít: Vannak dolgok, amikre különösen igaz, hogy rendelt idejük van, s ha a rendelt időben elmulasztjuk, többé abban a formában nem ismételhjük meg soha. Óvakodjunk tehát a pótolhatatlan mulasztástól! (Gyermeknevelés, szülők iránti tisztelet és

megbecsülés kifejezése, bizonyágtétel...
megtérés – idejében!)

Nézzünk most egy kicsit Júdás megjegyzése mögé, amennyit János leírása látni enged. Mit látunk ott? Saját bújtatott érdeket, ráadásul igen tisztességtelent. – Veszélyes területre téved, aki a megtérésre való hajlandóság helyett a kegyesség látszata vagy hangzatos jelszavak mögé rejtje személyes érdekeinek érvényesítését, még ha az emberi mértékkel mérve nem is annyira durva, mint Júdásé volt. Az ilyen ember képmutatása egyre erősebb megkötözöttségé válik, amitől nagyobb törés nélkül már képtelenség szabadulni. Még törés árán is külön kegyelem, ha bekövetkezik ilyen szabadulás.

S akik ezt a kettős életet élik, mert hiányzik belőlük az önzetlen, a saját hátsó érdek nélküli odaszánás, azok gyakran kritikusan szemlélik azokat, akik teljesen átadták magukat az Isten szolgálatára. „A kevésbé hű lélek mindig megtámadja a nálánál hűségesebbet.” – írta Dr. Kiss Ferenc orvosprofesszor. Az ilyen ember mondvacsinált kifogásokkal kisebbíteni próbálja a másik szolgálatának értékét, hogy ezáltal jobb színbe tüntesse fel önmagát, szolgálatnak titulált önkiteljesítését, és a rajongással szemben bölcs, „mérték-tartó” keresztyénségnek tüntesse fel a saját felszínesen lavírozó életét.

Amikor valaki önzetlenül odaszánja magát valamilyen célra, az mindig kihívást jelent azoknak, akik tanúi lehetnek ennek az odaszánásnak. Egyeseknek követendő jó példát és bátorítást jelent, mások számára viszont irritáló, sőt idegesítő, mert szembesíti őket saját felemás keresztyénségükkel.

A lelkiileg megfáradt, megfakult, de még meg nem keményedett lelkek magukba szállnak ilyenkor, és megújulásért fohászkodnak, amikor környezetükben ezt a túlcsonduló odaszánást tapasztalják: Uram, úgy szeretném, ha belőlem is kiszoríthatná szereteted az óvatoskodó, a mindent megmagyarázni akaró, a folyton számító, a maga kényelmét mindig maximálisan körülbástyázó hozzáállást!

Az előzőtől valamelyest különbözik az a jelenség, amikor szembeállítjuk a hívó élet bizonyos területeit. Időről időre elhangzik olyan megjegyzés, hogy valaki gyülekezeti al-

kalmak látogatása helyett inkább elmegy be-teget látogatni, mert úgymond: „az az igazi istentisztelet”. Vagy: Mert nem tud időt szakítani mindkettőre, ezért inkább a „diakóniát választja”. Vigyázat! Az istentisztelet és a diakónia nem játszhatók ki egymással szemben! Egyáltalán, az Isten előtti elcsendesedésünket és hódolatunkat soha semmilyen jócselekedet nem válthatja ki. A szolgálatunk csak úgy lehet építő, ha az szívünk Isten előtti meghódolásából fakad, valamint ha ott, akkor és azt tesszük, ahol, amikor, amire Isten rányitja a szemünket. Ez a nem a tévedhetetlenség dicsérete, hiszen még a Biblia nagyjai sem rendelkeztek mindig világos látással, de nyitottak voltak Isten felé, és ezért vezethetőek is maradtak.

Emlékszünk, Jézus egy korábbi betániai látogatásakor hogyan minősíti Mária lelkiületét, miközben nem tartja hiábavalónak Márta fáradozását sem? „*Mária a jobb rész választotta.*” – fogalmazta meg tömören üzenetét. Mária érzékeny volt arra, hogy a „*mindennek rendelt ideje van*” összefüggésben élje hívó életét.

Jézus Júdásnak adott válasza további gondolatokat is felvet. A közelmúltban már sokan azt gondolták, hogy környezetünkben eltűntek a kirívóan szegények. Most újra szembe-tűnően jelen vannak, sőt egyre többen, egyre nagyobb mélységeket élnek meg e területen is. Nagy kérdés: Hogyan kezeljük őket személyesen és gyülekezetiileg? A belvárosokban megszüntethetik a koldusok lelkiismeretet ébren tartó jelenlétét, de nekünk, hívó embereknek megmarad a szegényekkel szembeni felelősségünk. A szeretet kettős parancsa tömören összegzi igeszakaszunk mindkét vetületét: *Szeresd az Urat, a te Istenedet egész valódból, és felebarátodat, mint magadat!* – Először és mindennek felett Istent, majd ebből fakadóan azt, akit Ő élénk hoz... A Júdás lelkiületűek megpróbálják ki-játszani egyiket a másikkal szemben, de előbb-utóbb kiderül, hogy egyiket se gondolják igazán.

A Lázár feltámadásának hírére összeült nagytanácsról ezt írja János: „Attól a naptól fogva egyetértettek abban, hogy megölik Jézust.” Annak hírére pedig, hogy még napokkal később is ilyen nagy maradt az érdeklődés

Lázár személye iránt, ő is feketelistára került, mint a legfőbb bizonyíték Jézus hatalma mellett. – A sötétség órájának előhírnökei voltak ezek, amikor a vallási vezetők vak féltékenyséjükben fel se fogták, hogy ki ellen harcoltak. Elvehették volna az életét annak, aki az élet Ura, ha nem önként teszi le?!

A gonosz tévedett, mert Jézust nem lehetett véglegesen félreállítani. Ugyanis Jézus feltámadott és újra magára öltötte isteni hatalmát. A korábban gyáva követők pedig a Szentlélek bátorításával nem egy alabástrom edény olajat, hanem az életüket is készek voltak odaadni feltámadott Urukért.

Mária még előtte volt nagypénteknek, húsvétnak és pünkösdeknek, de szíve már Jézusé volt. Csak így volt képes Jézusra pazarolni idejét, pénzét. – Mi hol tartunk az odaszánásban immár túl nagypénteken, húsvéton és pünkösdön?

SÓLYOM ATTILA

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgessünk, imádkozzunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, ígés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

Bozsogi Jánosné	Erdei Béláné
Ganda Pálné	Groska Erzsébet
Hetzke József	Kántor Tamás
Kántor Imréné	Kárpáti Tivadarné
Liptai Sándorné	Nagy Sándor és neje
Pap László és neje	Rumbold Gyula
Sallay Lajos	Sós Gábor és neje
Szabó Lajosné	Szalai Mihályné
Szebeni Gyula és neje	Tóth Imréné
Vecseri József	Vékony József
Vida Sándor	Vodiczky Mária

„Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened!...” (Ézs 41:10)

Jövel Szentlélek!

Jövel Szentlélek
töltessél ki reánk
küldd el Szentlekedet
Istenünk, jó Atyánk

mint egykoron régen
a tanítványokra,
szállva mireánk is
vigasztalásunkra!

Remegő szívekkel,
félelemmel telve
úgy néztek mindnyájan
a holnap elébe.

Nyugtalan volt szívük,
sem eleven, sem holt
nem volt a félestől
de Jézus nem hagyta
félelemben őket
mint előre mondta:

„Eljő tireátok
a Szentlélek Isten,
s oly erővel bírtok
amely másban nincsen!”

Megtörtént a csoda
amint ígérve volt,
kiáradt a Lélek
s mily nagy ereje volt!

Istenünk ma is az
ki volt egykor régen,
Atyánk Ő most is,
mint Jézus idejében.

Ma is van hatalma,
de bízni kell Benne,
szálljon le reánk is
vigasztaló Lelke!

DENCs LENKE

Vegyetek Szentlelket!

Jn 20:19-23

A világ csak addig elviselhetetlen és elenséges, amíg egyedül vagyunk. Magányunk ellenséges magány, csak gyanakodni, rombolni és rettegni képes, de közösséget teremteni nem. Sorsunkat a lelkünkben hordjuk, amíg Krisztus nem könyörül rajtunk. Elsőnek Ő áll mellénk, hogy szívünkben társunk legyen és újjá teremtsen mindent, ami bűneinkkel végképp megromlott. S akkor a világ körülöttünk is megváltozik. Zárt ajtók nyílnak meg, egyszerre testvérek vesznek körül, akikkel a lelkünk összecsendül.

Mint Ezékiel látomásában, a száraz csontok újra emberré lesznek, s amikor Lélek árad beléjük, életre kelnek. Ahogy az ember lélek nélkül halott, ugyanúgy a gyülekezet Krisztus nélkül lelketlen szervezet. De ahol Ő van a középben, tanítványait magához szólítja, s lelket lehel beléjük, a benne lakozót. A vigasztalás lelkét, az igazság lelkét, erőnek, bátorságnak lelkét, a szeretet lelkét. Élő közösséget szül általa, belőlünk, akik halottak voltunk bűneinkben, egyszerre megalkotja valóságos testét a valóságos világban.

Szíve lüktetésére együtt dobban szívünk, és minden érverés Krisztus Testében testvért testvérral kapcsol össze. Régit elevenít, elveszettet életre hoz és mi átéljük, a világ pedig meglátja a csodát, bennünk él, velünk lakozik, általunk munkálkodik az Úr!

Élet csak élőből származhat, halottból soha. Krisztus él, azért vagyunk gyermekei, mert bennünk él, azért van közösségünk egymással. S Ő ebben a közösségben szül újjá megtérő lelkeket. Gyülekezetbe azért tartozunk, mert élni akarunk, s nem agonizálni bűneinkben.

Ezen a Pünkösdőn együtt álljunk Urunk elé, kérjük az igazság Lelkét, hogy vizsgáljon meg és világosítson meg bűn és igazság dolgában. Kérjük az engedelmség Lelkét, hogy vezessen őszinte bűnbánatra és megtérésre mindannyiunkat. Akkor kiárad ránk a kegyelem Lelke, megszentel, s örömmel indít bennünket Megváltónk szolgálatára.

Ne zárkózunk el Urunktól, aki hozzánk jön ezen a Pünkösdőn, hogy rendbe tegye életünket, s az méltó temploma legyen! Nyissuk meg szívünket egymás előtt, amikor testvérként közelít hozzánk a másik, és tegyük meg mi is felé az első lépést. Újítsuk meg szeretetkapcsolatainkat testvéreinkkel, házastársunkkal, szüleinkkel, gyermekeinkkel, embertársainkkal. Akkor kitárul a világ. Értjük és befogadjuk egymást, mert kiárad ránk a Lélek a magasból.

ÚJVÁRI FERENC LEKIPÁSZTOR

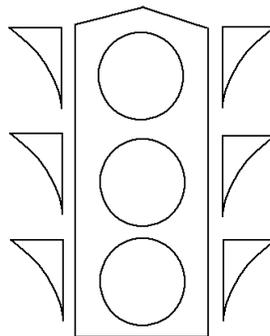
Megemlékezés

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntjük gyülekezetünk legidősebb tagját: **Ganda Pálné Sárika nénit**, aki 2005. május 9-én tölti be földi élete **102.** évét. Isten áldását kérjük életére!

Lapzártakor tudtuk meg, hogy Sárika néni a Kiskőrösi Szeretetház lakója lett.

„Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján...” (Zsolt 23:6)

Van-e embered?

Rákoskeresztúr, rendőrlámpa. A fiatal ember itt árulta minden délelőtt benzingőzben, a megálló kocsik közt, autótülkölések közepette a „Fedél nélkül” című újságot, a hajléktalanok lapját. A buszmegállóban szünet nélkül felszálló, majd újra összetorlódó utasok arctalan tömege. Távolban tűzoltókocsik, mentőautók szirénája, akiket valami sürgős esethez hívtak ki. És az állandó hisztérikus motorzaj, mely az ember lelkét felőrli, megemészti.

Azt is mondhatnánk, hogy ez az élet színpada. És hogy ebben a nagy előadásban a fiatal ember csak egy statisza, mellékszeplő. Ő csak az újságot akarja eladni nap-sütésben, esőben, szélben, hóesésben. Elvégre élni kell. Enni és inni, az idő ellen tusakodni, hogy eljöhessen még a holnap. Nem látszott rajta, hogy hajléktalan, hiszen

mindig tiszta ruhát viselt, pedig egy düledező nyomortanyán, egy búvóhelyen tengődött társaival a város szélén. Hárman vagy négyen. Olykor még többen is voltak ott. Mind számkivetettek, kiközösítettek. Hajléktalanok. A fiú talán már nem is emlékezett arra a gyermekotthonra, amely tizenyolc éves koráig védelmet nyújtott neki.

Aztán egy szép napon ezt az újságáros fiút befogadta lakásába egy nála is fiatalabb srác – aki ivott és drogozott – azzal a feltétellel, hogy napi bevételét leadja neki. Ördögi körbe került. Sokáig nem bírta ki azt a szűk életet, melyet engedélyeztek számára, eltűnt, és visszament abba a romos házba, ahol élt egykoron. Itt valamiért összeveszett társaival, akik félholtra verték, úgy hogy válságos állapotban a mentők vitték el kórházba. nem halt meg, de a súlyos koponyasérülések következtében lebénult mind a két lába, és tolószékre került.

Volt egy hívő ember is, aki rendszeresen figyelemmel kísérte hányatott életútját, aki szociális munkásként dolgozott, és aki megpróbált segíteni rajta, ahol csak tudott. Feltűnt neki, hogy a fiú már nem árulja az újságot a megszokott helyén, a rendőrlámpánál. Addig telefonált, kutakodott, míg ki nem derítette, hogy mi is történt azzal a szerencsétlen fiatalemberrel. Pénzt szerzett, hogy minél tovább benntartsák a kórházban, majd addig kilincselte, míg egy vidéki szociális otthonban el nem tudta helyezni.

Eddig a történet.

Félve kérdezem tőled, hogy mindennapjaid zajos forgatagában, az utak keresztjénél, észreveszed-e a segítségre váró kezeket? Felfigyelsz-e a reménytelenség összegubancolódott hálóiára? És közvetlen környezetben meglátod-e az üres, kiégett, könnytelen szemeket? meghallod-e a felcsukló belső szívzokogásokat? Mit kezdesz azokkal a szegény lelkekkel, akik az olvasztótégely szorításában vergődnek, s mintha a tűz izzása napról napra erőteljesebb lenne? Hogyan közelítesz azokhoz az emberekhez, akik az ismeretségi körödben önmagukba bezárkóztak? Azokhoz, akik a

hallgatás köntösébe burkolóztak? És a kapcsolataid miért hantolódnak közönybe?

Mennyi kérdés! És mindezekre csak szíved adhatja meg a választ.

forrás: Fedél nélkül (2005. március 10.)

LELESZI BALÁZS KÁROLY

híradás egy érdekes eseményről...

A Sátán találkozót tartott!

A Sátán összehívta a démonokat a világ minden tájáról. Megnyitó beszédében ezt mondta: „Nem tarthatjuk vissza a keresztényeket attól, hogy eljárjanak istentiszteletre. Nem tarthatjuk vissza őket attól, hogy olvassák Bibliájukat, és tudják az igazságot. Még csak attól sem tarthatjuk vissza őket, hogy bensőséges kapcsolatot alakítsanak ki Megváltójukkal. Ha egyszer felépítették ezt a kapcsolatot Jézussal, megtört a hatalmunk felettük. Úgyhogy engedjétek, menjenek el istentiszteleteikre; engedjétek, hogy magukhoz vegyék az úrvacsorát, de lopjátok el az idejüket annyira, hogy ne legyen lehetőségük igazi kapcsolatot kialakítani Jézus Krisztussal.”

Ezt akarom tenni – mondta a Sátán – eltéríteni őket attól, hogy létrehozzák az éltező kapcsolatot Megváltójukkal és fenntartsák ezt folyamatosan!

Hogyan akadályozzuk meg? – kiabálták a démonjai.

Kössétek le őket az élet mellékes dolgaival és találjátok ki számtalan cselt, amivel lefoglalhatjátok a gondolataikat! – válaszolta.

- Kísértsétek őket arra, hogy költekezzenek és megint csak költekezzenek folyamatosan, kérjenek kölcsön, és hiteleket vegyenek fel állandóan.
- Győzzétek meg a férjeket és a feleségeket, hogy dolgozzanak 6-7 napot egy héten, napi 10-12 órát, így megengedhetik maguknak ezt az üres életformát.
- Tartsátok vissza őket attól, hogy időt töltsenek a gyermekeikkel. Ahogy a családok darabokra hullanak, úgy otthonaik nem lesznek többé biztonságos menedékek a külvilág, a munka nyomása alól!

- Stimuláljátok túl az agyukat, hogy ne legyenek képesek meghallani azt a „halk, szelíd hangot”.
- Csábítsátok őket arra, hogy mindig hallgassanak rádiót vagy magnót, amikor bármit is csinálnak. Hogy tartsák folyamatosan bekapcsolva a tévét, videót, CD lejátszót, számítógépet az otthonaikban. Gondoskodjatok arról, hogy a világon minden üzletben és étteremben nem biblikus zenét játsszanak folyamatosan. Ezzel telítődik az agyuk, és megtöri a kapcsolatot Krisztussal.
- Töltsétek fel a dohányzóasztalokat magazinokkal és újságokkal! Töltsétek az agyukba a különféle lényegtelen híreket napi 24 órán keresztül. Törjétek be az autóvezetés, utazás perceibe is hirdetőtáblákkal, falragaszokkal. Árasszátok el az e-mail postafiókjaikat szeméttel, katalógusokkal, amikből online lehet rendelni; sorsolós játékokkal, mindenféle hírlevéllel, ingyenes ajánlatokkal, szolgáltatásokkal és hiú reménnyel.
- Tetessetek sovány, gyönyörű modelleket a magazinokba és a tévébe, hogy a férfiek azt higgyék, csak a külső szépség a fontos, és azután elégedetlenekké váljanak feleségükkel.
- Tartsátok fáradtan a feleségeket olyannyira, hogy ne tudják szeretni a férjüket. Okozzatok az asszonyoknak rendszeres fejfájást is! Ha nem adják meg a férjüknél azt a szeretetet, amire szükségük van, hamarosan máshol fogják keresni. Ez jó, mert hamar szétszakítja a családokat!
- Adjatok nekik télapót, „angyalkát” ami eltéríti őket attól, hogy megtanítsák gyerekeiknek a karácsony igazi jelentését.
- Adjatok nekik húsvéti nyuszt, így nem fognak beszélni az Ő feltámadásáról, a bűn és a halál feletti hatalmáról.
- Ha elutaznak pihenni, tegyetek arról, hogy ott, szórakozásaikban is hajszolják túl magukat. Minél kimerültebben térjenek haza. Tartsátok őket túl elfoglaltan

ahhoz, hogy kimenjenek a természetbe, és Isten teremtményeit csodálják. Küldjétek őket inkább vidámparkokba, sporteseményekre, karneválokra, bevásárló központokba, és mozikba.

- Töltsétek ki minden idejüket folyamatosan, fontosnak vélt elfoglaltságokkal! Így amikor gyülekezeti alkalomra mennek; szétszórt figyelemmel, és nyugtalan lelkiismerettel fognak azon részt venni.
- Zsúfoljátok tele az életüket sok hihető kifogással, hogy miért nincs idejük keresni Jézus közelségét. Így egy idő után csak a saját erejükben bizakodva fognak dolgozni, és feláldozzák egészségüket és családjukat egy maguk által kívánatosnak vélt cél érdekében.

Biztosan működni fog!

Micsoda nagyszabású terv! A démonok buzgón indultak teljesíteni a megbízásukat, hogy a keresztények minél rövidebb időket fordítsanak Istenre és a családjaikra szerte a világon; és minél kevesebb idejük maradjon arra is, hogy beszéljenek másoknak arról, Jézus hatalma hogyan változtatta meg az életüket.

Azt hiszem, fontos kérdés: a te életedben sikeres a Sátán ezzel a csellel? Döntsd el magad, kedves Olvasó!

TOVÁBBÍTOTTA: RÉVÉSZ ÁRPÁD GENCSAPÁTIBÓL

Tavaszi

*Bontja már barkáit patak partján a fűz.
Báránnyelűs égről a nap melegen tűz.
Hóvirág, ibolya, kis fejét kidugja,
Erdő mélyén a szél, böjti dalát fújja.
Zöldülő rét ölen gyermekek labdázna.
Jutka, Panni, Pista vígan ugrálnak.
Lepke szárnya libben, méhecske döngicsél,
Isten – ki ezt adta, minden Téged dicsér!*

BITTERMANNÉ ÁTS EVELIN

KÖZREADTA: LUKÁRDYNÉ LAK ARANKA

Anyák napja

Az édesanyákat ünnepeljük május első vasárnapján. Csendes, szelíd, szívet melengető, a legnemesebb érzéseket tápláló alkalom ez a nap.

Elég ha kimondjuk a nevét, szeretet árasztja el szíveinket. Ilyenkor érezzük anyánk kezének lágy fogását a vállunkon, a hangját is hallani véljük – azt a régit: a vigasztalót, betegségünkől, elesettségünkől

felsegítőt, a gyógyítót. A mama hangját, melyet soha nem lehet elfelejteni. Az ő szeretete az élet legbiztosabb erőforrása.

Tévelygéseinkből, minden zsákutcánkból ez a kivezető út, a próbák marcangoló erejét ez oldja fel bennünk. Az ő szeretete, s keze, mely simogatott, szíve mindig jót akart, szava mely felüdített, s a szempár mely többet látott bennem, a gyermekében,

mint más...

Akadhat valaki, aki az ilyesmit elfelejti?

A gyermek jövője a szüleitől függ. Anyák, apák felelőssége. Isten a szülők kezébe adja a gyermekek testét, lelkét, gondozását, jövőjét. A gyermek amit tőlünk lát, azt rögzíti, soha nem felejt el. „A szülőknek szem előtt kell tartani, hogy saját útjaik folytatódnak gyermekeikben.” (Watchman Nee)

A májusi kertek legszebb virágait viszi el most az édesanyákhoz, gyermeki hálánk töredékének kifejezéséeként. Sokan viszik a boldogságot, békét sugárzó otthonokba, de sokan már csak egy sírhalomra teszik az emlékezés virágait. Köszöntsük ezen a napon az édesanyákat, nagymamákat önfeláldozó szeretetükért!

Remélhetőleg senki sem feledkezik meg arról, hogy édesanyjához bekopogjon egy

szál virággal a kezében, hálátelt szívvel köszönetet mondani azért, amit tőle kapott.

HUSZTA TIBORNÉ

* * *

„Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? ha mások megfeledkeznenek is, én nem feledkezem meg rólad!” (Ézs 49:15)

* * *

Anyám, fölnézek a te homlokodra,
Hol a dicsőség koszorúja helyett
Nehéz robotnak ráncait találok,
és fölteszem rá büszke áhítattal,
Ujjongó dallal minden szál virágom.

JUHÁSZ GYULA

* * *

„Te minden erőnél erősebb erő: anyai szeretet! Te emberi testbe öltözött napfény! te Isten szívéből leszállott szeretetláng, haláltól nem félt erős gyöngesség!

Te, aki nem ismered a lehetetlent, ha arról van szó, akit szeretsz, ha együtt kell szenvedned, meghalnod is vele – csodállak téged, anyai szív!”

GÁRDONYI GÉZA

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk **május 25-én szerdán** lesz. A júniusi megjelentetésre szánt írásokat, tudósításokat, program előjelzéseket, képeket, stb... eddig az időpontig kérjük eljuttatni az újság készítőihez (Husza Tiborné, Husza Tibor, Mezei Géza).

Szeretettel az Úr Jézus Krisztusban:

A SZERKESZTŐSÉG

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest VIII. József u. 12.

www.baptista.hu/jozsefutca „Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórák: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.